

[Olufson.]

Medlem til sine egne Partifæller siger, at Evnen til at skrabe til sig staaer som Regel i omvendt Forhold til vedkommendes samfundsmæssige Værdi. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tænker paa en enkelt; men i hvert Fald er det en ret haard Kritik, han fremkommer med dér, og en Kritik, som i hvert Fald ikke kan ramme vort Parti.

Det ærede Medlem Hr. Siegfredsen mente, at hele Nutidens Vanskeligheder stammede fra den forfejlede Valutapolitik i 1924. Ja, de, der sidder med Ejendomme fra før Krigstiden, og de, der sidder med Ejendomme, fra før Kronen i sin Tid gik under Pari, kan i hvert Fald ikke have noget at beklage sig over, fordi Kronen er gaaet ned og op igen. Af den Grund kan de ikke være kommet ud i Vanskeligheder. Men i øvrigt ønsker jeg kun at sige, at bag det, man kalder den forfejlede Valutapolitik i 1924, stod netop de samme Mænd, som nu raaber saa højt om, at Kronen skal ned i 25 Ø. Det var de samme Mænd, der den Gang krævede, at Kronen skulde føres op i Pari.

Jeg stod før Valget i 1924 i min Valgkreds og advarede stærkt mod en saadan Politik og sagde til Vælgerne, at hvis vi gennemgaar det, vil det blive en Hestekur for det danske Samfund, og at mange af dem, der nu troede, at de var velhavende, efter at være kommet igennem den Kur vilde se, at de var blevet fattige, medens andre, som nu var fattige, maaske vilde blive velhavende; men som Helhed vilde det blive en Hestekur. Det store Flertal af det danske Vælgerfolk og ikke mindst de, der nu tilhører L. S., krævede imidlertid den Gang Kronen ført op, og det blev en politisk Nødvendighed at gøre det, fordi det var umuligt at komme andre Veje. Naar man derfor taler om den forfejlede Valutapolitik den Gang, saa maa de Herrer holde sig til sig selv, idet de var med til at føre Kronen i Pari.

Det ærede Medlem Hr. Siegfredsen sagde til Slut, at nu var vi naaet en Station paa Vejen, men Afgangssignalet maa snart lyde til den næste Holdeplads. Det vilde være rart at vide, hvor det ærede Medlem mener, vi skal holde næste Gang, og i det hele taget at vide, i hvilken Retning Toget skal gaa. Men det er det, man ikke har hørt af nogen af de Herrer. Man kommer nu paa Slutningen af Rigsdagssamlingen og holder en af de Taler, som L. S. har holdt ude omkring i Massevis, uden at give nogen

virkelig positiv Anvisning paa, hvilken Vej man skal ud.

Det minder mig om en Gang, jeg hørte deres store Høvding tale. Han sagde: Naar nu det danske Landbrug hver Dag bringer 3 Mill. Kr. hjem til Landet, er det saa for meget at forlange, at vi selv faar den ene? Ja, jeg spørger bare, sagde han. Men han gjorde heller ikke andet. Han gav ingen Anvisning paa, hvorledes det skulde finde Sted. Og det er netop det, man kan sige om L. S. og de øvrige, at de ikke har anvist nogen virkelig Vej ud af Krisen eller gennem Krisen, hvorimod vi fra vor Side har gjort, hvad vi kunde under de politiske og økonomiske Vilkaar, hvorunder vi skal arbejde, for at fjerne Vanskelighederne for vort Folk.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Olufson, Ordføreren for Socialdemokratiet, følte Trang til nu her i denne sene Aftentime endnu en Gang at opforylde den højtærede Finansministers Ry og begrundede dette med Paastanden om, at i tidligere Tider under andre Regeringer handlede de enkelte Fagministre uden nogen som helst Forbindelse med Finansministeren, men paa dette Punkt havde den nuværende Finansminister tilvejebragt en meget heldbringende Ændring, og det var egentlig Basis for denne Stabilisering af Finanserne, denne Opretholdelse af Ligevægten, som det ærede Medlem mente, indtil formodentlig i den allerseneste Tid noget andet blev Tilfældet, var blevet tilvejebragt.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at derom kan han intet som helst vide, og denne Mangel paa Viden er naturligvis en Undskyldning for en saa misvisende Udtalelse som den, der her er fremsat, men jeg synes, at saa burde man være sig for at fremsætte Paastande af den Art, og jeg maa hævde, at i denne Paastand ligger der slet ingen Begrundelse for den paastaaede Berømmelse, som tilkommer Finansministeren, en Berømmelse, som kun har fundet svagt Udtryk ved denne Lejlighed.

Et Par ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti har med vanlig Iver og Entusiasme kastet sig over Venstres Stilling til Valutapolitikken her i Aften og stillet Spørgsmaal, som forekommer mig at være uden fjerneste Mening, og som der derfor heller ikke er fjerneste Mening i at besvare. Venstres Stilling til Kroneproblemet er den ganske simple, at Maalet for denne Politik maa under Papirkronen være det at holde en Kurs, som muliggør, at der kan arbejdes og leves i Landet, og ved en